

Dosarul nr.3ra-226/2022
2-21145465-01-3ra-25022022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Clima, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Ion Plăcintă, reprezentat de avocatul Igor Coban,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Plăcintă împotriva Consiliului local Buțeni, raionul Hîncești privind anularea deciziei Consiliului local Buțeni nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021 (în partea ce se referă la taxa pentru salubritate) și anularea deciziei nr. 4/7 din 7 iunie 2021 cu privire la examinarea petiției,

împotriva hotărârii din 6 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins acțiunea depusă de Ion Plăcintă,

c o n s t a t ă :

La 28 septembrie 2021, Ion Plăcintă a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului local Buțeni, raionul Hîncești privind anularea Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021 și a anexei nr. 1 la Decizia Consiliului local Buțeni, raionul Hîncești din 16 decembrie 2020, în partea ce se referă la taxa pentru salubritate.

În motivarea acțiunii a relatat despre faptul că, reclamantul este stabilit cu reședința obișnuită în Marea Britanie, orașul Londra. Revenind în țară la 9 mai 2021, a aflat despre Decizia nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021.

A indicat reclamantul faptul că, prin respectiva decizie, trebuie să achite suma de 16 lei lunar, cu titlu de taxă pentru salubritate, deși nu locuiește în satul Buțeni, raionul Hîncești, dar cel mai important reprezintă o taxă dublă față de cea precedentă.

Având în vedere că, anterior Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020, taxa pentru salubritate constituia suma de 7 lei, pentru fiecare domiciliat înscris la adresa declarată

ca domiciliu, care constituie a 2 parte din actuala taxă stabilită, Ion Plăcintă, întemeindu-se pe prevederile Constituției, Codului Administrativ, Codului Fiscal și altor acte legislative relevante, s-a adresat către Consiliul local Buțeni cu o cerere prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021, și a anexei nr. 1 la Decizia Consiliului din 16 decembrie 2020, în partea ce se referă la taxa pentru salubritate.

La 7 iunie 2021, Consiliul Local Buțeni a emis Decizia nr. 4/7 cu privire la examinarea cererilor cetățenilor, prin care s-a decis a nu da curs cererii înaintate de Ion Plăcintă privind anularea Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021 și anexei nr. 1 la decizia dată.

La 30 iulie 2021, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul local Buțeni, prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 4/7 din 7 iunie 2021 și admiterea petiției înaintate și anularea Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021, în partea ce se referă la taxa pentru salubritate.

Având în vedere faptul că, până la data de 27 septembrie 2021, Consiliul local Buțeni nu a oferit nici un răspuns la cererea prealabilă înaintată și recepționată de ultima conform avizului de recepție nr. DS8000248237AR la 02 august 2021, a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

A relatat reclamantul că în partea ce ține de procedura de elaborare și adoptare a Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021, și a anexei nr. 1 la Decizia Consiliului din 16 decembrie 2020, sunt aplicabile prevederile Codului Fiscal și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 23 din 18 ianuarie 2019 cu privire la aprobarea Metodologiei de analiză a impactului în procesul de fundamentare a proiectelor de acte normative, iar partea ce se referă la statutul juridic al participanților la raportul juridic administrativ, atribuțiile autorităților publice (înaintarea petiției, controlul administrativ, soluționarea acesteia în termenii prevăzuți de lege, admiterea sau respingerea acesteia, soluționarea cererii prealabile, etc.) sunt guvernate de prevederile Codului administrativ.

A indicat reclamantul că art. 288 din Codul fiscal prevede că, prin taxă locală se înțelege o plată obligatorie efectuată la bugetul local. Aceeași normă definește și noțiunea de cotă a taxei locale - care reprezintă cotă de valoare în procente din baza impozabilă a obiectului impunerii ori sumă absolută, stabilită de autoritatea administrației publice locale la adoptarea bugetului local respectiv.

Astfel a menționat reclamantul că, prezintă interes și înțelesul următoarelor noțiuni, autoritate deliberativă a administrației publice locale - autoritatea reprezentativă și deliberativă a populației unității administrativ-teritoriale (consiliul local) și cea de autoritate executivă a administrației publice locale - autoritatea reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale și executivă a consiliului local (primarul).

A mai menționat reclamantul că, autoritatea administrației publice locale Buțeni a încălcat prevederile imperative ale Codului Fiscal, care prevăd în mod obligatoriu asigurarea transparenței în cadrul procesului decizional, care ar fi trebuit să se manifeste prin informarea în prealabil a tuturor locuitorilor satului Buțeni despre intenția de

modificare/majorare a taxei pentru salubritate, dar mai cu seamă urma să consulte cu aceștia, proiectul ce vizează mărirea preconizată a taxelor locale pentru anul 2021, ceea ce constituie motivul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată.

A notat reclamantul că, potrivit art. 297 alin. (9) din Codul fiscal, în caz de divergențe la stabilirea cotelor taxelor locale, autoritățile administrației publice locale vor efectua o analiză a impactului de reglementare care prevede procedura ce urmează a fi efectuată de către APL, în caz de divergențe cu privire la stabilirea cotelor taxelor locale, și dat fiind faptul că, până a se adresa în instanța de judecată o astfel de analiză lipsește, la data de 15 martie 2021 a fost înaintată o cerere colectivă către Primăria satului Buțeni, r-ul Hîncești, care prin Decizia nr. 2/13 cu privire la examinarea cererilor cetățenilor din data de 21 aprilie 2021, a fost respinsă.

Astfel a mai menționat reclamantul că, Consiliul local Buțeni, contrar spiritului și esenței legilor la care face referire în cadrul Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020, anterior adoptării respectivei decizii a omis să analizeze și eventual să determine alte opțiuni de soluționare a problemei, ce se referă la taxa pentru salubritate, ori APL urma să țină cont de faptul că, respectiva majorare a taxei pentru salubritate va avea un efect (negativ) asupra subiecților impunerii care sunt obligați să achite o taxă exagerată într-o perioadă de criză economică acută și situație pandemică nefastă, care s-a răsfrânt asupra tuturor cetățenilor, fapt pentru care astfel de majorări/ modificări nu pot fi efectuate în lipsa unei analize a situației economico-socială din localitate, a impactului și efectelor respectivei modificări, dar mai cu seamă în lipsa unor consultări cu localnicii ce sunt vizați direct prin respectiva Decizie, care din momentul în care au aflat despre taxa instituită și-au manifestat dezacordul în repetate rânduri prin adresarea de cereri atât individuale, cât și colective de anularea a respectivei decizii, mediatizarea la nivel național prin intermediul mass-mediei a dezacordului localnicilor satului Buțeni cu privire la cuantumul taxei pentru salubritate și a procedurii ilegale de adoptare a respectivei decizii.

În acest sens, a relatat instanței de judecată faptul că, Consiliul local Buțeni nu a respectat prevederile legale enumerate, care o obligă să asigure transparența în procesul decizional, ori, la caz, anterior adoptării Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 nu s-a respectat prevederea art. 9 alin. (2) din Legea nr. 239.

Cu referire la Decizia nr. 4/7 din 7 iunie 2021, prin care Consiliul local Buțeni a decis a nu da curs cererii înaintate de Ion Plăcintă privind anularea Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021 și anexei nr. 1 la decizia dată, a menționat că, în procesul de soluționare a petițiilor înaintate de cetățeni, autoritățile publice sunt obligate să respecte prevederile legale, cu precădere cele ale Codului administrativ, mai cu seamă în ceea ce privește motivarea actului administrativ. Astfel, consideră inexplicabilă decizia Consiliului local Buțeni de a nu da curs cererii înaintate de către Ion Plăcintă, ori în calitatea sa de autoritate publică aceasta nu are astfel de competențe/împuterniciri, iar printr-o astfel de decizie, Consiliul local Buțeni preia în mod ilegal din atribuțiile exclusive ale instanțelor de judecată și se opune examinării în fond a unei petiții legal înaintate.

A mai accentuat reclamantul că pretenția cu privire la ilegalitatea taxei stabilite de Consiliul local Buțeni prin decizia nr. 8/5 din 16 decembrie 2020, în opinia sa derivă din

încălcarea procedurii de adoptare a actelor normative și violarea principiilor de bază a legislației în vigoare: accesibilitate, previzibilitate și transparență, dar și din încălcarea cerințelor legale privind efectuarea unui act de analiză a impactului, care ar fi determinat faptul că suma de 16 lei pentru fiecare persoană înscrisă la adresa declarată ca domiciliu este o sumă exorbitantă și nu poate fi decisă instituirea acesteia în lipsa unor consultări reale și efective cu localnicii satului Buțeni.

Astfel a solicitat reclamantul anularea în totalitate a Deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021, în partea ce se referă la taxa pentru salubritate, ca fiind ilegală, precum și anularea Deciziei nr. 4/7 din 7 iunie 2021, prin care a fost soluționată petiția nr. 46 din 3 iunie 2021 depusă de Ion Plăcintă.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ion Plăcintă.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău, ca instanța de fond, analizând prevederile art. 16 alin. (1), (2) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, art. art. 3 alin. (2), 9, 14 alin. (1) și (2), lit. a), 19 alin. (4), 61 alin. (1), 81 alin. (3) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, art. 1, art. 3 alin. (1), (2) și (5), 20 alin. (1), alin. (2) lit. b) al Legii nr.397-XV din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale, art. 1, art. 12 alin. (1) – (3) al Legii nr.435-XVI din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, art. 289 alin. (2) lit. p), 290 lit. p), 291 alin. (1) lit. p), 297 alin. (1) din Codul Fiscal, a conchis asupra faptului că, Consiliul local Buțeni, la adoptarea deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021, prin care s-au stabilit taxele locale, conform titlului VII al Codului Fiscal, conform anexei nr. 1 (pct. 1 al decizie, f.d.10), a acționat în corespundere cu competențele legale care i-au fost atribuite de legislator, ce-i permite stabilirea taxelor locale, inclusiv taxei pentru salubritate.

La fel, analizând prevederile art. 288, 292 alin.(2) din Codul fiscal, instanța de fond a constatat că, potrivit sensului și scopului instituit de legislator, împuternicirile de stabilire a mărimii taxelor locale au fost transmise autorităților administrației publice locale, la caz, Consiliului local Buțeni.

Totodată, Colegiul specializat al instanței de fond a reținut la caz și constatările Curții Constituționale din Hotărârea nr. 2 din 28 ianuarie 2014, unde la pct. 97-99, s-a indicat faptul că, în vederea asigurării unei autonomii efective și funcționale a autorităților administrației publice locale, în care acestea să dispună de dreptul și capacitatea de a reglementa și gestiona în interesul populației locale treburile publice, legiuitorul a prevăzut la articolul 9 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 dreptul acestora de a elabora, aproba și gestiona în mod autonom bugetele proprii și dreptul de a stabili și pune în aplicare taxe și impozite locale, în condițiile stabilite de lege. Curtea reține că bugetele locale reprezintă instrumente de planificare și de conducere a activității economice-financiare a unităților administrativ-teritoriale. Structura acestora reflectă gradul de autonomie a administrației locale față de puterea centrală. De asemenea, bugetele locale reflectă fluxurile veniturilor și cheltuielilor administrației locale, modalitatea de finanțare a cheltuielilor pe destinații și de acoperire a deficitelor bugetare. Ca parte a sistemului

bugetar, bugetele locale îndeplinesc un rol complex, care decurge din rolul general al bugetului de stat. Astfel, bugetul local îndeplinește rolul financiar de mobilizare a resurselor și de redistribuire a acestora pe plan local în funcție de sarcinile care revin fiecărei unități administrativ-teritoriale.

În speță, Curtea de Apel Chișinău, ca instanța de fond, a notat că, Consiliul local Buțeni, la adoptarea deciziei nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021, era în drept să pună în aplicare taxe locale, inclusiv în partea ce ține de instituirea taxei de salubritate, cu stabilirea cuantumului acesteia în condițiile legii. Or, simplul dezacord al reclamantului cu cuantumul taxei stabilite, nu reprezintă temei de anulare a actului administrativ normativ prin care această taxă a fost stabilită.

Astfel, Colegiul specializat al Curții de Apel Chișinău, ca instanța de fond a respins ca nefondat, argumentul invocat de reclamant privind faptul că, taxa stabilită are un cuantum exagerat, or, suma de 16 lei, lunar, nu poate fi catalogată ca fiind semnificativă, deoarece după cum rezultă din actele normative menționate, cotele impozitelor și taxelor locale se stabilesc de autoritățile administrației publice locale, ținând cont de caracteristicile obiectelor impozitării. Mai mult, autoritatea publică a luat decizia privind stabilirea taxei enunțate, în vederea exercitării principiului de autonomie financiară, asigurând suplinirea bugetului local, potrivit cerințelor localității și cheltuielilor necesare comunității.

La caz, Curtea de Apel Chișinău, ca instanța de fond, a menționat și faptul că, la stabilirea cotelor s-a asigurat proporționalitatea între interesele colectivității locale și ale locuitorilor, în parte, inclusiv a reclamantului, măsura luată fiind compatibilă cu prevederile art. 29 din Codul administrativ.

În aceeași ordine de idei, Colegiul specializat al Curții de Apel Chișinău, ca instanța de fond a reținut că, reclamantul nu a prezentat careva probe sau argumente care ar confirma ilegalitatea stabilirii cuantumului taxei de salubritate sau care este impactul negativ asupra reclamantului, iar simplul dezacord cu aceste decizii, instanța îl apreciază critic, purtând un caracter formal, care nu poate fi luat în considerație.

Urmare a celor expuse, Colegiul specializat al Curții de Apel Chișinău, ca instanța de fond a conchis că alegațiile reclamantului privind nulitatea actului administrativ normativ nu pot fi reținute, or, la adoptarea decizie privind stabilirea taxelor, în partea ce ține de taxa de salubritate, acțiunile autorității publice au fost conforme procedurii de adoptare a actului administrativ, condiție obligatorie întru valabilitatea acestuia. Or, din motive formale, nu poate fi dispusă anularea actului administrativ normativ.

La fel, Colegiul specializat al Curții de Apel Chișinău, ca instanța de fond aplicând prevederile art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, a respins solicitarea reclamantului privind anularea deciziei Consiliului local Buțeni nr. 8/5 din 16 decembrie 2020 cu privire la aprobarea și punerea în aplicare a taxelor locale pentru anul 2021 (în partea ce se referă la taxa pentru salubritate).

În aceeași ordine de idei, Colegiul specializat al Curții de Apel Chișinău, ca instanța de fond a respins și cerința privind anularea deciziei Consiliului local Buțeni nr. 4/7 din 07 iunie 2021 cu privire la examinarea petiției (cererii prealabile) a reclamantului, având

în vederea faptului constatării legalității actului administrativ contestat de reclamant, deoarece temeiuri de ilegalitate a deciziei enunțate, de către de partea reclamantă nu au fost ridicate, precum și nu au fost prezentate probe veridice în sensul demonstrării ilegalității deciziilor contestate.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ deoarece s-a constată lipsa temeiurilor de drept pentru anularea deciziilor contestate, or, la emiterea acestora, autoritatea publică a luat în considerație toate faptele, exercitându-și dreptul discreționat în limitele și conform scopului acordat prin lege.

La 20 decembrie 2021, reprezentantul pârâtului Consiliul local Buțeni, r-ul Hîncești, avocatul Natalia Ctitor, a depus cerere privind emiterea unei hotărâri suplimentare, în sensul încasării cheltuielilor de judecată suportate de pârât, în legătură cu examinarea cauzei, în mărime de 4000 de lei.

Prin hotărârea suplimentară din 29 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis parțial cerințele înaintate de Consiliul local Buțeni, r-ul Hîncești privind compensarea cheltuielilor de judecată și s-a încasat de la Ion Plăcintă în folosul Consiliului local Buțeni, r-ul Hîncești, suma de 2000 de lei. În rest, cerințele s-au respins.

La 5 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Ion Plăcintă, reprezentat de avocatul Igor Coban, a depus cerere de recurs motivată împotriva hotărârii din 6 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ depusă de Ion Plăcintă să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, și anume prevederile art.297 alin. (8) din Codul fiscal care menționează că, la stabilirea cotelor taxelor locale prevăzute la art.289 alin.(2), autoritățile administrației publice locale sânt obligate să se conducă de următoarele criterii și principii: a) previzibilitatea activității de întreprinzător – întreprinzătorii, pentru planificarea cheltuielilor, vor cunoaște din timp și vor fi consultați referitor la mărimea taxelor locale; b) principiul transparenței decizionale – autoritățile administrației publice locale, în mod prioritar, vor informa și vor asigura accesul liber la proiectele ce vizează mărimea preconizată a taxelor locale; c) principiul achitabilității (proporționalității) în raporturile dintre unitatea administrativ-teritorială și întreprinzător – autoritățile administrației publice locale, la stabilirea mărimii taxelor locale, se vor încredința că este asigurată proporționalitatea (achitabilitatea) între interesele colectivității locale și ale întreprinzătorilor, inclusiv nu vor întreprinde acțiuni în exces sub pretextul atingerii scopurilor societății/colectivității locale.

De asemenea, a dorit să atragă atenția instanței de recurs asupra faptului că, Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de fond, a constatat la pct. 78 din hotărârea motivată că „, autoritatea publică a luat decizia privind stabilirea taxei enunțate în vederea exercitării principiului de autonomie financiară, asigurând suplinirea bugetului local, potrivit cerințelor localității și cheltuielilor necesare comunității”. Astfel, a considerat că în atare situație, este relevant faptul cum instanța de judecată putea ajunge la o astfel de concluzie, în situația în care la materialele cauzei nu a fost prezentat dosarul Administrativ în modul

prevăzut de art. 82 din Codul administrativ, și nici alte careva probe care ar putea crea o astfel de convingere instanței de judecată.

Recurentul a menționat că Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de fond nu i-a oferit un răspuns adecvat la pretențiile invocate, ba chiar argumentele și pretențiile acestuia au rămas nesoluționate, fapt care prejudiciază grav dreptul acestuia garantat de art. 6 CEDO, astfel, consideră că unica soluție legală și întemeiată care poate fi dispusă de instanța de recurs în măsură să remedieze drepturile încălcate de instanțele de fond este admiterea prezentei cereri în sensul în care aceasta a fost formulată.

La 30 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Ion Plăcintă, reprezentat de avocatul Igor Coban a depus cerere de concretizare a cererii de recurs motivate, potrivit căruia a susținut temeiurile de fapt invocate în recursul motivat din 03 ianuarie 2022 suplimentar a solicitat să atragă atenția instanței de recurs asupra faptului că, instanța de fond a interpretat eronat nu doar acțiunea înaintată, oferindu-i aprecieri segmentare, dar și referința depusă în raport cu cererea de emitere a unei hotărâri suplimentare, în care s-a indicat expres lipsa de împuterniciri legale ale reprezentantului.

Astfel, lipsa de împuterniciri se deduce din lipsa la dosar a unui act prin care s-ar indica expres care sunt drepturile cu care este împuternicit de către Consiliul local Buțeni primarului satului Buțeni și pe care acesta le putea transmite persoanelor terțe.

Recurentul a evidențiat că în atare situație este evidentă ilegalitatea hotărârii suplimentare din 29 decembrie 2021, astfel urmează a fi casată împreună cu hotărârea din 06 decembrie 2021 cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea formulată de către Ion Plăcintă să fie admisă integral în sensul formulat.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Hotărârea Curții de Apel Chișinău, ca instanța de fond, a fost pronunțată la 06 decembrie 2021.

La 9 decembrie 2021, avocatul Igor Coban, care acționează în interesele lui Ion Plăcintă, a recepționat hotărârea contestată, fapt ce se confirmă prin semnătura olografă aplicată pe recipisa anexată la materialele dosarului. (f.d.96)

La 5 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Ion Plăcintă, reprezentat de avocatul Igor Coban a depus cerere de recurs motivată împotriva hotărârii din 6 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău ca instanța de fond, astfel se atestă că recursul a fost depus în termen. (f.d.1126/146)

La 25 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat pentru notificare în adresa Consiliului local Buțeni, r-ul Hîncești copia recursului depus de Ion Plăcintă, reprezentat de avocatul Igor Coban împotriva hotărârii din 6 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 1 aprilie 2022, cererea de completare a recursului depus de către Plăcintă Ion reprezentat de către

avocatul Coban Igor cu explicarea dreptului de a depune referință, însă, până la examinarea recursului nu a făcut uz de dreptul procedural de a depune referințe referitor la argumentele recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la

instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Ion Plăcintă, reprezentat de avocatul Igor Coban, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ion Plăcintă, reprezentat de avocatul Igor Coban, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Aliona Miron

Iurie Bejenaru